כל המנחות פרק ראשון מנחות

מסורת הש"ס

א) (לקמן פח: ב.) פרה ב. פרה יד. ב) (נחמיה פז.). ג) (מי' תוס' כריתות כד: ד"ה קפנר). ד) כרכין ב.. ה) (מי' שבת שמכין כו כני חדש ורלמשו עב. ערוך ערך קלפת ד'). ו) כיצד מקדשין את הקומץ. ל"ק. ז) לקמן יב.. ח) לקמן כט: [שבת קלב.]. ט) מיכפל הוא נמר. ל"ק. י) אלא כלי כשמחזירו כהן הס"ד אח"כ ד"ה שבל נבי קרקע ומי כיכי דקומץ מכלי שבל נבי קרקע ה"נ מקדשין קומץ בכלי שבל נבי קרקע. ל"ק. כ) כ"ל כחוכר. ל) כ"ל להכלל. מ) ל"ל מנחה לו מנחה. רש"ל. נ) (לקמ כב.). ס) כ"ל מסכת כחוכרין ומכה לוחה לוחה לכיכם. ל"ק. ע) ל"ל כן פפא וכן מיתא לקמן. פ) אמן מ"מ לענין זה הני מחוסר זמן. ל"ק. צ) הייני פסולין. ק) (מל"ל וכן נמרינן). ר) ל"ל וכן חזקה. ש) פס"מ: לו. ת) ש"ך לחמ"ל.

גליון הש"ס

גמ' הנעשה בבי' שהחזירו הקוף. לקמן דף ק ע"ב:

לעזי רש"י

פישל"א. (כלי) מרגרים אבל לא רחוס.

מוסף רש"י

כלי שרת אין מקדשין אלא מדעת. שכשנטו כהן נרף שיתנו נשם כך. וא"ת הני מנחה קדוסה ושומרת שבקדושה נשם, קדושת פס אינה אלא קדושה דמים ואינה קדושת הגוף ואינה נפקלת בטעון יום ולינה ואם נעמאת נפדיה, קדשה בכלי קדשה קדושת הגוף הנפקלת בטעון יום ולינה ואין לה פדיון (תוספה יד:). קולפי טאבי בלעי מאבימי. הכאות נדולות על הדא שמעתתא שהיה תלמידי שוס הימומים נר' מאיר ששים יום והיתיר מקשה לו הא אמר ר"מ אלעזר בא להכריע רצופין ל' יום, שני דחמישי ס' יום. והא אמר לי כא להכרע לעומן ל' יום כין יומין כין הקדש, ואם כא להכרע כ' יום שהם ימי הדין הוי השוס ס' יום ימי הכפרה ר"ח יום לא ומשוב מעמי בשבת שמוסה שבועות הרי לך ר"ו ימים ויהא נהם ע"ו שני תמיסי, הוסף מוד מרבעה ימים שני ובלשי וכרמיי ומחמיי בשבת הרי ע' יום מעכתחיל הכפרה ים נהן ר"ח ימי הכפרה (עדרכין כב.). כל הקומץ ונתן בכלי. קומץ לו מוליך לו מקטיר לאכול דבר שדרכו לאכול. כגון שריים או להקטיר דבר שדרכו להקטיר. כגון קומץ חון לסמני וכו' אבל אם מיסב להקטיר שריים לאחר לו לאכול קומץ לאחר מחר כשר דבעינה דשתי אבל כל מרס, כד' עכיות הללו מסבלין בחנוכה דנמרינן מוכחים בהיקבא בלאחר כרים פיקון. (להלן יב.). ארבעה כהנים נכנסין. לחיכל בשבת לסדר לחם הפנים שני סדרים. שתים מערכות של לחם שני בזיכין. שתי כפות מלאות לבונה מוסמיכ (ויקרא כד:) ונתת על המערכת לבונה זכה וארבעה מקדמין לפניהם שנים ליטול. מן הסלתן שני סדרים הישנים וב' ליטול ב' בזיכין. והסלתן היה נתון לפרכי מוחצרת לשמרב, וללו עומדין מה לריחה הסלתן נלפון וללו עומדין לנגדו לבריחה, יחיקה מבריחין לנפון בכל נפון ענין חביות היה מלמטרינן בחנוכת מוכה (דף ט.). נבי מלוק לחם הפנים לחמערכה הנחנת והיולאת, הנמנען חולרין נלפון מי שלולו שהן נמנען שבת מלא.

עין משפט נר מצוה

לו א מיי' פ"ג מהלכות פסולי המ"מ הלכה כ:
לז ב מיי' שם הלי יח:
לח ג ד מיי' פ"ב מהל' מעה"ק הלכה יג:
לט ה מיי' פ"ה מהל' תמידין ומוספין הלכה ד:

שיטה מקובצת

ב) וכי מהדר ליה לקומץ כו' ואמאי לא נמר עבודה עד דעבוד לה מתן כלי אחר שנתן הקומץ בכלי שרת שאילו לא נתנו בכלי אחר כי מהדר ליה לקומץ לדוכתיה בביטא לקדושה כלי ולפסול ואמאי יחזור ויקמוץ. הרגמ"ה: ג) אמר ר' יוחנן מ"מאמר יחזור ויקמוץ ולא פסלה ש"מ כלי שרת אין מקדשין אלא מדעת לרצון המניח בהם והאי כיון דאהדריה קומץ לדוכתיה לא אהדריה אדעתא לקדושי לשם קומץ ולא איקדש. הרגמ"ה: ד) והא בעא כר אכולה מילתא פריך אף אעמץ וקיבה: ד) כלי שרת מהו שיקדשו כהן הפסולין לעבודה שום דבר אפילו לדעת כדי שיהיה כשר לכתחילה לקרבן וא"ל אין מקדשין הכלים והאי קומץ דקמציה פסול וקדושה בכלי שרת לשום קומץ לא קדוש. הרגמ"ה: ה) אין מקדשין אין והיבות אמר ליה נמחק: ו) אבל מקדשין ליפסל כשמניח על דעת להקדישן אבל זה לא החזיר הקומץ על דעת להקדישו כלום ומשום הכי יחזור ויקמוץ: רב עמרם אמר אפילו תימא שהחזירו כדי לקדש (וקדשו) (וס"מ לא קדשו) כלי כגון שהחזירו לביטא גדושה. הרגמ"ה: ז) ביטא גדושה ביטא כלי שרת שמקדשין בו המנחה וא"ה היכי מצי למהוי גדושה והיא בלולה בשמן אגן במנחת חוטא איירינן דאין בה שמן. הרגמ"ה: ח) טפופה לא גדושה ולא מחוקה שאין הקומץ (ערוך) (מערוך) עליה. הרגמ"ה: ט) ליה דמהדר ליה אדפנא ותיבות מכי מהדר ליה מנח נמחק: י) ומיירי דיה ונפל מסילא כר אבל אינו רוצה לומר דמהדר ליה כשר דהוי ליה כמו מקדש וגומר עבודה הפסול שמקדש קמיצתו של פסול: יא) קרקע ש"מ חיבת אלא נמחק: קומצין מכלי כו' וא"ת הא בקדוש מנחה איירינן ולא בקמיצה ר"ל לקמן מספקא ליה אי שרין הן קדוש כלי וקמיצה דפסחבריא דקדוש כלי דמנחה ערוך ומשום הכי דייק ש"מ קומצין מכלי שע"ג קרקע כי היכא דקא סברת דמקדשין דפרלא משני ליה בהחזירה בכלי שבל נבי קרקע והשתא תשמיש דשרין קדוש וקמיצה דאי אין קומצין ב"ש דאין מקדשין וא"כ תקשי דלוקמה כגון שהחזירה לכלי שבל נבי קרקע אבל אי משנינן הכי לא תקשי הפשוט דאין קומצין דאיתא לן למימר אע"ג דאין מקדשין מ"מ קומצין. תוס': יב) דאבימי תנו: יג) וחמישי ששים יומא אבימי מסכת אייקר ליה והשאר נמחק: יד) א"ל דמבנה ליה כהן וא"ת מה היה סובר אבימי מה היה שואל תחילה כשהשיב לו מכלי זה ר"ל דהיה סובר ששואל אי בעי ליה והשאר נמחק: טו) א"ל מכלי זה דלא בעי משיחה דבעוהבו מחנוכה דהאי בסנהדרין (דף ט"ו ע"ב) א"נ היה סובר ששואל לו אי מצי קומץ בשל עץ ולא בעינן כלי מחכות והשיב לו אפילו מכלי דשל עץ היה כדבי יוסי בר יהודה דאמר בפ' החליל דעשרון כלי שרת של עץ: טו) את המנחה: טז) ג' כהנים א' שמקדש המנחה וא' שמגביה וא' שקומץ. הרגמ"ה. ד"ל הו"ת ג' כהנים חד להגביה הכלי כשקומצין וחד לקמוץ וחד להגביה הכלי שמקדש הקומץ דהקומץ לא היה יכול לקמוץ ולהגביה הכלי שהרי

ב) וכי מהדר ליה לקומץ לדוכתיה תקדוש ולפסול ג) אמר ר' יוחנן זאת אומרת ד) כלי שרת א אין מקדשין אלא מדעת הא מדעת מקדשין ג) והא ה) בעא מיניה ריש לקיש מר' יוחנן ד) כלי ו) שרת מהו שיקדשו פסולין לכתחילה ליקרב ואמר ליה אין מקדשין ז) אמר ליה ח) אין מקדשין ליקרב ט) אבל מקדשין ליפסל רב עמרם אמר כגון שהחזירו י) לביטא גדושה ומקמץ היכי קמץ אלא כגון שהחזירו לביטא יא) טפופה וכיון דקמץ ליה עבר ליה גומא כ מהדר לגוויה דמנא קא מהדר ליה יב) מכי מהדר ליה מנח ליה אדפנא דמנא יג) ומניד ליה ונפל ממילא יד) דנעשה כמי שהחזירו הקוף א"ל רבי ירמיה לר' זירא ולוקמה כגון שהחזירו לכלי המונח על גבי קרקע יא) אלא ש"מ יב) קומצין מכלי שעל גבי קרקע (א"ל) קא נגעת בבעיא דאיבעיא לן יג) דרבי אבימי תני מנחות בי רב חסדא ואבימי בי רב חסדא תני יד) והאמר רב חסדא יה) קולפי טאבי בלעי מאבימי עלה דהא שמעת' בא להכריז רצופין ל' יום שני וחמישי יו) (ושני) ס' יומי אבימי מסכתא איתעקרא איתעקר ליה ואתא קמיה דרב חסדא לארכורי גמרייה ולישלח ליה וליתי לגביה סבר הכי מסתייעא מילתא טפי פגע ביה רב נחמן אמר ליה ביצד קומצין א"ל מכלי זה אמר ליה וכי קומצין מכלי שעל גבי קרקע יז) א"ל דמגבה ליה כהן כיצד מקדשין את יח) המנחות אמר ליה נותנה לכלי זה יט) וכי מקדשין בכלי שעל גבי קרקע א"ל דמגבה ליה כהן אמר ליה א"כ הוצרכתה יט) ג' כהנים אמר ליה ותהא צריכה יא) ג' בתמיד איתביה יב) זה הכלל כל הקומץ ונותן בכלי המולך והמקטיר לאכול דבר שדרכו לאכול וכו' ואילו מגביה לא קתני תנא יג) סדר עבודות נקיט יד) ולא סדר כהנים בעו מיניה מדרב ששת מהו לקמוץ מכלי שעל גבי קרקע אמר ליה פוק חזי מה עבדין לגאו יה) ארבעה כהנים נכנסין שנים בידם ב' סדרים ושנים בידם שני בזיכין וארבעה מקדמין לפניהם שנים ליטול שני סדרים וב' ליטול ב' בזיכין ואילו

ג) כלי שרת אין מקדשין אלא מדעת. [מנחות יח.] אמר ר' יוחנן אמר ר' שמעון בן יוחאי אמר ר' אלעזר בן עזריה אמר ר' אלעזר בן מתיא אמר ר' אלעזר בן חרסום